

PAZIŅOJUMS PRESEI Nr. 144/25

Luksemburgā, 2025. gada 19. novembrī

Vispārējās tiesas spriedums lietā T-367/23 | *Amazon EU*/Komisija

DPA: *Amazon* prasība par Komisijas lēmumu, ar kuru *Amazon Store* platforma noteikta par “ļoti lielu tiešsaistes platformu”, tiek noraidīta

Digitālo pakalpojumu akts (DPA) ¹ nosaka konkrētus pienākumus atsevišķu pakalpojumu sniedzējiem, kurus Eiropas Komisija noteikusi par “ļoti lielām tiešsaistes platformām” vai “ļoti lielām tiešsaistes meklētājprogrammām”, ja tās Eiropas Savienībā pārsniedz 45 miljonu lietotāju sliekšni (proti, 10 % no Savienības iedzīvotāju skaita). *Amazon EU Sàrl*, kas uztur *Amazon Store* platformu, lūdza atcelt lēmumu, ar kuru Komisija, pamatojoties uz DPA, šo platformu noteikusi par “ļoti lielu tiešsaistes platformu”.

Amazon apstrīd tāda šīs regulas noteikuma likumību, kurā norādītas tās tiešsaistes platformas, tostarp tirdzniecības vietas, kas jānosaka par lielām tiešsaistes platformām, un ar kuru tām paredzēti īpaši pārskatāmības, sadarbības un piekļuves datiem pienākumi. *Amazon* uzskata, ka ar šo noteikumu tiek apdraudētas vairākas Eiropas Savienības Pamattiesību hartā garantētās pamattiesības, tostarp it īpaši darījumdarbības brīvība, tiesības uz īpašumu, vienlīdzības likuma priekšā princips, vārda un informācijas brīvība, kā arī tiesības uz privātās dzīves neaizskaramību un konfidencialas informācijas aizsardzība.

Ar šodien pasludināto spriedumu **Eiropas Savienības Vispārējā tiesa prasību noraida**.

Attiecībā uz **darījumdarbības brīvību** Vispārējā tiesa norāda, ka ar DPA noteiktie pienākumi nenoliedzami uzskatāmi par iejaukšanos šajā brīvībā, jo tie var radīt būtiskas izmaksas, ietekmēt darbību organizēšanu, kā arī prasīt sarežģītus tehniskos risinājumus. Tomēr šāda iejaukšanās, kas paredzēta tiesību aktā un neietekmē darījumdarbības brīvības būtību, Pamattiesību hartas izpratnē ir pamatota. Proti, Savienības likumdevējs, kuram ir plaša rīcības brīvība, uzskatīdams, ka ļoti lielas tiešsaistes platformas, tostarp tirdzniecības vietas, kuras pārsniedz 45 miljonu lietotāju sliekšni, var radīt sistēmiskus riskus sabiedrībai, it īpaši, izplatot nelikumīgu saturu vai apdraudot pamattiesības, tostarp patērētāju aizsardzību, nav pieļāvis acīmredzamu kļūdu. Šīm platformām noteikto pienākumu, piemēram, saistībā ar iespēju sniegt ieteikumus, kas nav balstīti uz profilēšanu, publisku reklāmu reģistru vai pētnieku piekļuvi konkrētiem datiem, mērķis ir novērst šos riskus, pat ja tie rada ievērojamu ekonomisku slogu minētajām platformām.

Attiecībā uz **tiesībām uz īpašumu** Vispārējā tiesa norāda, ka DPA noteiktie pienākumi galvenokārt uzskatāmi par administratīvu slogu, kas ļoti lielu tiešsaistes platformu nodrošinātājiem neliedz īpašumtiesības uz to platformām. Turklāt, pat ja tiktu uzskatīts, ka iejaukšanās šajās tiesībās ir pierādīta, to attaisnotu Savienības likumdevēja izvirzītie sistēmisko risku novēršanas mērķi.

Attiecībā uz **vienlīdzības principu** Vispārējā tiesa norāda, ka Savienības likumdevējam ir plaša novērtējuma brīvība, lai vienādi attiektos pret ļoti lielām tiešsaistes platformām, tostarp tirdzniecības vietām, jo arī pēdējās minētās var radīt sistēmiskus riskus sabiedrībai. Turklāt DPA paredzētā nošķirtība starp tiešsaistes platformām atkarībā no to lietotāju skaita nav ne patvaļīga, ne acīmredzami nepiemērota šo risku novēršanas mērķim, jo tiešsaistes platformas, kurām ir vairāk nekā 45 miljoni lietotāju, var pakļaut nelikumīgam saturam lielu skaitu personu.

Attiecībā uz **vārda un informācijas brīvību** Vispārējā tiesa norāda, ka ļoti lielām tiešsaistes platformām noteiktais pienākums piedāvāt iespēju sniegt ieteikumus, kas nav balstīti uz profilēšanu, var ierobežot veidu, kādā var piedāvāt šajās platformās tirgotos produktus, tomēr šāda iejaukšanās ir pamatota. Šis tiesību aktā paredzētais pasākums neietekmē vārda brīvības būtību un tam ir likumīgs mērķis – aizsargāt patērētāju tiesības. Tādēļ Savienības likumdevējs, nepārsniedzot savu plašo rīcības brīvību, varēja līdzsvarot minēto platformu komerciālo vārda brīvību ar patērētāju tiesību aizsardzību.

Attiecībā uz **tiesībām uz privātās dzīves neaizskaramību un konfidenciālas informācijas aizsardzību** Vispārējā tiesa norāda, ka pienākumi nodrošināt reklāmas pārskatāmību un pētnieku piekļuvi atsevišķiem datiem nenoliedzami uzskatāmi par iejaukšanos šajās tiesībās, tomēr tie ir paredzēti tiesību aktā, ir samērīgi un attaisnoti ar primāru vispārējo interešu mērķi, proti, sistēmisku risku novēršanu, it īpaši, lai veicinātu augstu patērētāju tiesību aizsardzības līmeni. Tā uzsver, ka reģistra publiskošana tiek stingri ierobežota, savukārt pētnieku piekļuvei noteiktas stingras drošības un konfidencialitātes garantijas.

PIEZĪME. Atcelšanas prasībā tiek lūgts atcelt Savienības tiesībām pretrunā esošus Savienības iestāžu aktus. Ievērojot konkrētus nosacījumus, dalībvalstis, Eiropas iestādes un privātpersonas var vērsties Tiesā vai Vispārējā tiesā ar atcelšanas prasību. Ja prasība ir pamatota, tiesību aktu atceļ. Attiecīgajai iestādei jāaizpilda juridiskais vakuums, kas varētu rasties šā akta atcelšanas dēļ.

PIEZĪME. Apelācijas sūdzību, kas attiecas tikai uz tiesību jautājumiem, par Vispārējās tiesas nolēmumu var iesniegt Tiesā divu mēnešu un desmit dienu laikā no šā nolēmuma paziņošanas brīža.

Neoficiāls dokuments plašsaziņas līdzekļu vajadzībām, kas Vispārējai tiesai nav saistošs.

[Sprieduma pilnteksts un rezumējums \(ja tāds ir\)](#) tiek publicēti CURIA tīmekļvietnē sprieduma pasludināšanas dienā.

Kontaktpersona presei: *Stefaan van der Jeught* ☎ (+352) 4303 2170.

Sprieduma pasludināšanas attēli ir pieejami "[Europe by Satellite](#)" ☎ (+32) 2 2964106.

Palieciet ar mums!

1 Eiropas Parlamenta un Padomes [Regula \(ES\) 2022/2065](#) (2022. gada 19. oktobris) par digitālo pakalpojumu vienoto tirgu un ar ko groza Direktīvu 2000/31/EK (Digitālo pakalpojumu akts).